

Οι «μεσάζοντες» των ιπτάμενων ραντάρ

Επιχείρησαν να «περάσουν» εκατ. ευρώ σε λογαριασμούς ελβετικών τραπεζών

Του **ΤΑΣΟΥ ΤΕΛΛΟΓΛΟΥ**

Ο **Λις Ολοφ Νέντσελ**, στέλεχος της Ericsson που κατήγγειλε στο σουηδικό ραδιόφωνο ότι έδωσε 10 εκατ. ευρώ για λογαριασμό της εταιρείας του προκειμένου να κερδίσει τη δουλειά των ιπτάμενων ραντάρ Erieye (ύψος συμβολαίου 400 εκατ. ευρώ), είπε στο σουηδικό ραδιόφωνο ότι συνομιλητής του στο πριγκιπάτο του Μονακό, μέσω του οποίου έγιναν οι πληρωμές, ήταν ο διαχειριστής της λιβεριανής εταιρείας Πίτερ Κόλεριτζ, γνωστός στις ελληνικές αρχές από την υπόθεση των Λέοπαρντ και τη δικαστική διαμάχη μιας λιβεριανής εταιρείας με τη γνωστή πλέον EBANSTON. Η δικαστική εκείνη αντιπαράθεση, που αφορούσε προμήθεια από τη γερμανική εταιρεία Krauss Maffei, είχε καταλήξει σε διαιτητική προσφυγή που ωστόσο ουδέποτε εκδικάστηκε. Ο Νέντσελ αποκάλυψε ακόμα ότι απευθύνθηκε σε «μεσάζοντες» στην περίπτωση των ιπτάμενων ραντάρ για να αποκρυσταλώσει η προέλευση και η κατάληξη των χρημάτων που είχε εκταμιεύσει ο εργοδότης του.

«Ήταν μια βρώμικη πληρωμή. Ο ενδιαμέσος πλήρωνε για να μη φανούν σε κανέναν οι παράνομες πληρωμές...» είπε ο Νέντσελ, που έχει μηνυθεί και εναχθεί στα δικαστήρια από τον πρώην εργοδότη του για υπεξαίρεση. Ο Νέντσελ ήταν διαχειριστής των «μαύρων ταμείων» της σουηδικής εταιρείας για μεγάλο διάστημα.

Σύμφωνα με τον Νέντσελ, οι Σουηδοί είχαν επιχειρήσει να «περάσουν» 10 εκατ. ευρώ (116 εκατ. σουηδικές κορώνες) καθ' οδόν προς λογαριασμούς σε ελβετικές τράπεζες, αλλά ο εσωτερικός έλεγχος της Barclays υποψιάστηκε ότι η συναλλαγή ήταν ύποπτη και την μπλόκαρε. Τότε, πάντα σύμφωνα με την αφήγηση του Σουηδού, ο Βρετανός δικηγόρος πανικοβλήθηκε και ο Νέντσελ με έναν συνάδελφό του χρειάστηκε να «κατέβουν» στο Μονακό για να «ξεμπλοκάρουν» την πληρωμή.

Πολύμνηνη έρευνα

Πάντως, οι δύο Σουηδοί δημοσιογράφοι που διενήργησαν την πολύμνημη έρευνα για λογαριασμό του κρατικού ραδιοφώνου της Σουηδίας δεν μπόρεσαν να συ-

Η σύμβαση των ραντάρ είχε υπογραφεί το 1999 και το τελευταίο από τα τέσσερα ιπτάμενα ραντάρ είχε παραδοθεί στην ελληνική Πολεμική Αεροπορία δέκα χρόνια αργότερα.

Στέλεχος της Ericsson κατήγγειλε ότι μίζα 10 εκατ. ευρώ «σκάλωσε» σε τράπεζα και χρειάστηκε να «κατέβει» με συνάδελφό του στο Μονακό.

ναντηθούν με τον Κόλεριτζ, παρά το γεγονός ότι συνομίλησαν τηλεφωνικά μαζί του «ως πελάτες που ήθελαν να εξαφανίσουν τα ίχνη από μια δουλειά που είχαν κάνει από κοινού στα τέλη της δεκαετίας του '90...».

Στα χέρια τους είχαν τρεις πληρωμές της σουηδικής εταιρείας

από τον Ιανουάριο του 2000 έως το 2001.

— Και ποιοι ήταν οι τελικοί αποδέκτες των πληρωμών;

— Νέντσελ: Υψηλά ιστάμενοι στο ελληνικό κατεστημένο.

— Πολιτικοί;

— Νέντσελ: Ναι, πολιτικοί, αξιωματικοί και ανώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι.

Τα χρήματα από την Τράπεζα του Μονακό κατέληξαν, πάντα σύμφωνα με τις εντολές της σουηδικής εταιρείας, στον απόστρατο αξιωματικό Χ.Τ. σε ελβετικούς λογαριασμούς. Ο πρώην αναπληρωτής γεν. διευθυντής Εξοπλισμών Αντώνης Κάντας είχε πει στην απολογία του ότι είχε πάρει 250.000 ευρώ από τον συγκεκριμένο αντιπρόσωπο για την προ-

μήθεια του κυβερνητικού αεροπλάνου Embraer, που ήταν συνδεδεμένο με τη σύμβαση των ραντάρ, αλλά αποτελούσε αντικείμενο σύμβασης που είχε υπογραφεί το 2001. Η σύμβαση των ραντάρ είχε υπογραφεί το 1999 και το τελευταίο από τα 4 ιπτάμενα ραντάρ είχε παραδοθεί στην ελληνική Πολεμική Αεροπορία δέκα χρόνια αργότερα. «Ακολουθούμε μια πολιτική συμμόρφωσης χωρίς παρεκκλίσεις» είπε η εκπρόσωπος της εταιρείας Μακφέρσον. «Δεν γνωρίζουμε αν δόθηκαν χρήματα, αλλά ελπίζουμε να μην έχουν δοθεί» πρόσθεσε. Το τμήμα αμυντικής παραγωγής της Ericsson πουλήθηκε το 2007 σε έναν άλλο μεγάλο σουηδικό όμιλο, τη Saab.